

BOEKBESPREKING

In deze rubriek bespreken we boeken over wilde zoogdieren en boeken met een duidelijke link hiernaar.

Bunzing, hermelijn en wezel

Kleine roofdieren

Edo van Uchelen

KNNV UITGEVERIJ

Bunzing, hermelijn en wezel

KLEINE ROOFDIEREN

DOOR EDO VAN UCHELEN

TEKST BEN VAN DEN HORN

Edo van Uchelen is bioloog en natuurfotograaf en besmet met het martervirus. Dat is te zien aan de prachtige foto's, grotendeels van eigen hand, waar het hele boek mee doorspekt is. De inleiding legt uit wat deze drie kleine inheemse roofdieren, die sinds kort op de Rode Lijst Zoogdieren staan, interessant maakt. De auteur beschrijft de verpletterende indruk van zijn eerste waarneming van een wezel. Een mooie aftrap. Voor een lezer zoals ik, en ongetwijfeld vele andere besmette lezers, een feest der herkenning.

Het boek is een waardevolle kennisbron. In de eerste hoofdstukken staat uitgebreide informatie over de morfologie en kenmerken, voorkomen, voedsel, en ecologie en leefwijze van de drie soorten. Daar zaten voor mij toch weer verrassingen in. In het hoofdstuk voortplanting en ontwikkeling wordt bijvoorbeeld beschreven dat hermelijnmannen incest plegen om de soort te laten voortbestaan.

Wat het boek krachtig maakt is het perspectief op deze kleine roofdieren, die vanwege hun verborgen leefwijze op achterstand zijn geplaatst. Juist daarom vindt de auteur het nodig om voor ze op te komen. Een groot deel van het boek gaat in op bedreigingen en bescherming. We lezen over de isolatie van leefgebieden, wat het grootste probleem vormt voor het in stand houden van een levensvatbare populatie van de drie soorten. Dit komt doordat de kleine marterachtigen als nomaden leven, omdat zo'n leefgebied niet geschikt is voor permanente bewoning.

Het boek legt goed uit hoe de metapopulatie de aan- of afwezigheid van bunzing, wezel en hermelijn verklaart. Dit alles ondersteund met duidelijke plaatjes. De auteur draagt voorbeelden aan van goed bedoelde lokale beschermingsmaatregelen, die vanwege gebrek aan kennis of doorzettingsmacht zijn gedoemd te mislukken. Om echt het verschil voor de soorten te kunnen maken is een gebiedsgerichte aanpak nodig, vaak buiten de invloedssfeer van iemand die op eigen erf rommeligheid creëert of een bunzingkast plaatst. Dat stemde me een beetje somber, omdat ook ik aan het broeden ben om iets in mijn tuin voor ze te doen. Toch worden er eenvoudige beheermaatregelen beschreven om te voorkomen dat de drie soorten verdwijnen. Verbindingen geschikt maken en geschikt houden via het juiste (maai)beheer vormen de sleutel voor de instandhouding van een levensvatbare populatie.

De auteur breekt een lans voor de kleine roofdieren als biologische bestrijders van plaagdieren en stelt de terechte vraag hoe schadelijk muizen, ratten en mollen nu werkelijk zijn. Minder bestrijding met klemmen en gif, zeker omdat ook de kleine roofdieren daar nogal eens het slachtoffer van worden.

Het boek maakt zijn belofte waar dat het breed is opgezet en onmisbaar is voor liefhebbers en vakmensen. Hoewel het boek niet wetenschappelijk van opzet is, hoop ik stiekem dat dit boek ook het bureau van beleidsmakers bereikt als inspiratiebron bij het opstellen van een nationaal natuurherstelplan conform de nieuwe Europese natuurherstelwet.